

XX
 X X
 X X
 X X
 X K R A C H T E N V A N X
 X X
 X D E Z E T I J D X
 X X
 XXX

Dinsdag, 23 juni 1987

Goede avond, vrienden.

We hebben natuurlijk in de eerste plaats te maken met een langzaam maar zeker toch te overheersend wordende technocratie. We hebben te maken met het verzet daartegen, dat mijns inziens lang niet altijd op reële gronden berust. We kennen daarnaast het bureaucraties bestel. Dat zijn dan stoffelijk de belangrijkste krachten, waarmee je te maken hebt. Zuiver geestelijk hebben we te maken met een toenevende omwenteling, waarbij paranormale kwaliteiten eerder naar buiten komen. Waarbij vroeger verschillende, als aututisme verdoemde zaken, langzaam maar zeker toch ingang vinden en tot het normale leven gaan behoren. Daarnaast hebben we in de laatste periode verschillende gogen gehad van ingewijden, zodat we daardoor eigenlijk weer een verlichtingsperiode tegemoet gaan.

Wanneer je al die dingen bij elkaar neemt, dan kom je tot één conclusie. Het is geen tijd om volgens idealen te streven. Idealen zijn te zeer droom. Aan de andere kant wordt de mens steeds belangrijker en we zullen toch steeds meer moeten putten uit eigen reserves aan innerlijke kracht, onze verbondenheid met de cosmos. Daardoor ontstaat een revolutionair patroon, dat echter alleen bij de onbewuste ontaardt in geweld. In de praktijk is het eerder een uitholling van het bestaande, wat in de komende tijd bij heel veel mensen zal voeren tot de behoefte om terug te keren tot het verleden. Die terugkeer is eenvoudig een angst voor een wereld, waarin bekende waarden en betekenissen geen rol meer spelen. Een ander deel van de wereld daarentegen is te progressief en verliest zich teveel in droombeelden. Waar dit het geval is, zullen ze evenmin veel kunnen bereiken. Waarschijnlijk zullen ze zich dogmatisch in hun eigen denkbeelden vastbijten zonder te begrijpen wat hiervan de achtergronden zijn waaruit ze voortkomen.

En zoals altijd is er dan een gulden middenweg. De mens, die aan de ene kant de verdiensten van hetgeen geweest is, beseft, maar aan de andere kant ook beseft dat alles wat te lang gelijk blijft, versteent en verroest. En het is juist deze groep mensen, meestal niet zo sterk op de voorgrond tredende, waar de hoop van de Orde en van veel in de geest op gevestigd is. Kijken we naar het cosmische patroon, dan moet ik allereerst stellen dat we, wat betreft het Weszakefeest, geconfronteerd zijn met een hele boel eigenaardige dingen.

Het heeft heel wat tijd gevergd om het allemaal een beetje te ontleden en met de planning is men zelfs nog niet klaar in de Witte Broederschap. In tegenstelling tot wat normaal is, lopen de invalende krachtlijnen niet paralel, maar kruizen bundels van verschil-

lende frekwenties , u zoudt zeggen van kleur, daar vaak en daardoor ontstaan wonderlijke tegenstellingen wanneer je dit volgens de norm wilt interpreteren. Bij voorbeeld: toename van vrede gaat gepaard met toename van geweld. Toename aan dogmatisme betekent gelijktijdig een toename van mogelijkheden tot vrij zijn. De hartstochten, die de mensen de laatste jaren toch al erg sturen, blijven wel bestaan, maar ze worden hier en daar sterk doorkruist door de rede en daarnaast ook door de levenskracht. Je kunt aannemen dat daaruit voortkomt dat de mensen in hun gevoelswereld met de ratio geconfronteerd worden. En dan proberen om hun eigen innerlijke wereld aan te passen aan iets, dat volgens het denken nog net haalbaar en regelbaar is.

Je zoudt voort kunnen gaan met dergelijke voorbeelden, maar het lijkt me overdreven om dat nu al allemaal te doen, terwijl we de konsekwenties ervan nog niet eens volledig kennen. Wat we wel kunnen doen is ons afvragen , wat in het huidige tijdperk, daar bedoel ik dus het lopende jaar van mei tot mei mee, aan verandering in de wereld te verwachten is. De sterkste uitingen en de grootste nadruk krijgen alle pogingen om terug te keren tot een zekere orthodoxie, zowel wat maatschappelijke ordening als religie betreft. Ook in denken en wetenschap zullen dergelijke stemmen weer wat luider worden.

Aan de andere kant veronderstellen we dat vele vernieuwingen plaats vinden en dat deze vernieuwingen voor een deel geïnstrigeerd kunnen worden door allerlei natuurverschijnselen, die dan toch een beetje onbegrijpelijk zijn, of die men mogelijk meent te begrijpen, maar waarvan u het volk niet kond durft te doen. Het is duidelijk, dat we een jaar krijgen, wat vooral in het geheel van zijn verloop, voor de meeste mensen nogal wisselvallig zal zijn. Ik zou haast zeggen, zoals het weer waarmee de zomer zich hier aankondigt. Je weet op het ene ogenblik niet, wat er op het andere zal gebeuren. Het is denkbaar, dat er heel wat hoofden zullen vallen het komende jaar. Dan denk ik heus niet alleen maar aan ministers en directeuren, ik denk ook wel degelijk aan sommige staatshoofden.

Wanneer u het allemaal ziet, trek u er niet te veel van aan, dat is het eerste punt. In de tweede plaats hebben we toch weer een zeer behoorlijke kracht van wit licht. Ook wanneer deze maal niet als één enkele, maar als een reeks van parallel lopende stralen op het centrale punt op het altaar was gericht. U zult dus over krachten en energieën kunnen beschikken. U zult heel waarschijnlijk ontdekken dat u in staat bent om uw eigen mogelijkheden en zelfs vermogens belangrijk op te voeren. De gemiddelde prestaties van mensen, die innerlijk bezig zijn, zal naar ik aanneem in het komende jaar boven verwachting toenemen. Ze zullen dus meer presteren, dan ze hebben verwacht.

Kijk ik naar de krachten van licht en duister, die ook een rol spelen, dan lijkt het misschien of de duisternis nogal de overhand heeft. Vergeet u het maar. Op het ogenblik zijn er zoveel krachten van licht werkzaam rond deze wereld, dat het heel waarschijnlijk is dat aan het einde van het jaar allerlei lichtende krachten, verlichte geesten dus de overhand hebben wat betreft de beïnvloeding van de mensheid en de wereld, Of u het mooi zult vinden weet ik niet, want er zit wel één bezwaartje aan vast. Dat is namelijk: ze zullen die dingen doen gebeuren, die voor de mensheid als geheel het beste zijn. Er zullen heel wat mensen zijn, die op zuiver persoonlijke basis zich daar toch een beetje gegrepen doen voelen. Waarom moet mij dat overkomen? Nou ja, u moet maar zó denken, als het mei overkomt, dan overkomt het juni en juli ook. Het is niet een verschijnseltje dat voorbij gaat,

het is eenvoudig een verandering van leven. Om u een paar voorbeelden te geven: we zien op het ogenblik, om even in sterrenbeelden te spreken, voor de steenbok een zeer grote mogelijkheid tot verandering. Die echter wel gepaard zou moeten gaan met een mentaliteitsverandering.

Kijken we naar een waterman. Dan zeggen we dat de meeste watermannen in de komende twee maanden een punt krijgen. waarop ze beslissingen kunnen nemen, die voor de meeste van hen een verandering in het leven betekenen. Dat kan wel weer jaren in de toekomst een nieuwe richting inhouden.

Kijken we iets verder naar de meest opvallende beelden, dan valt op, dat de maagd in conflict komt met eigen gevoelsleven. Dat kan ook tot veranderingen in levenswijze en denkwijze voeren.

Kijken we bij voorbeeld naar de tweeling. De tweeling zou eerst zich zelf moeten ontleden, omdat door impulsen gedreven, anders allerlei verkeerde beslissingen worden genomen. Dat hangt gewoon in dat patroon vast.

De leeuw moet zich wachten voor zelfoverschatting. Verder moet hij er rekening mee houden dat bepaalde veranderingen zich aankondigen die zeer waarschijnlijk gunstig zijn wanneer men ze ter gelegener tijd aangrijpt.

Gaan we weer iets verder dan valt op, dat de weegschaal er veel gunstiger voorstaat dan de afgelopen jaren. Voor veel weegschalen ontstaat een geheel nieuw innerlijk beseffen. Vaak gepaard gaande met ontwikkeling van paranormale kwaliteiten.

De schutter heeft eveneens dergelijke mogelijkheden. De schutter heeft op het ogenblik perioden, waarin het levenmomenten krijgt, maar dat is beperkt. Wanneer je de krachten, de energieën die je hebt niet alleen echter richt op uiterlijke dingen dan krijgt u ook hier een grote mogelijkheid om een innerlijke bewustwording door te maken. Die kan dan ook weer in het stoffelijk leven hele grote gevolgen hebben.

Ja het is net of ik een horoskoop zit op te sommen, maar hoe moet je anders al die typen aanduiden. Ik wil wel hierbij vermelden, dat het sterrebeeld van uw geboortedatum altijd het meest invloedrijk is. Houdt u rekening met het sterrebeeld wat in de zon staat en het sterrebeeld wat op de horizon staat. De balans tussen beide is over het algemeen de meest juiste mogelijkheid of interpretatie op het ogenblik. Maar ik zal er niet verder op door gaan.

Welke krachten werken er op het ogenblik vanuit de ingewijden? In de eerste plaats een poging om de mens te brengen tot een juister besef van eigen leven, besef, mogelijkheden om daardoor een grotere en harmonischer juistheid van leven en een zekere vrijheid ook tot stand te brengen. Vernieuwing van de boodschappen, die ook in het verleden zijn gebracht. We verwachten grote vernieuwingen in sommige delen van het christendom, we verwachten het ontstaan van een nieuwe visie die vooral in de Hindoe wereld opgang maakt en we denken daarnaast dat ook in de Zen-praktijken stimulansen uitgaan, die vooral voor delen van de U.S.A en vooral van Canada van groot belang kunnen zijn. Er worden dus wel degelijk boodschappen gebracht, alleen zijn deze altijd gemengd met energiën, met krachten. Wat wordt overgedragen is niet een leer, maar is een praxis, waarbij men een beroep kan doen op innerlijke krachten en verbindingen, die men eventueel via een meester of de leer van een meester heeft gevonden. Ik denk dat dit voornamelijk in die gebieden van de bevolking zal aanslaan, waarin men geen gezaghebbende positie heeft. Ik verwacht niet dat veel politici, zoals vakbondsleiders daarvoor gevoelig zullen zijn. Evenmin verwacht ik dat de hoogste leiders van het bisscoppaat of zo daar

gunstig op zullen reageren. Ik denk dat we te maken krijgen met de betere middenklasse, die in deze dingen plotseling een nieuw besef, een nieuwe mogelijkheid en vooral een nieuwe innerlijke vrede vindt. Het zal in dit jaar en ook in de komende jaren voor veel mensen erg belangrijk zijn een doel in het leven te vinden. Tot nu toe hebben de meesten hun levensdoel ontleend aan de denkbepelden van anderen. Maar om een werkelijk doel in je leven te vinden, moet je uitgaan van datgene wat je zelf bent en het beeld wat je hebt van je wereld. Het is duidelijk dat op deze wijze een mens komt tot een gedrag dat niet meer voor normering in aanmerking komt. Er zijn eenvoudig te veel normen. Deze normen beletten de mens zichzelf te zijn.

Eer hij dat ontdekt zou hij langzaam, maar toch zeer bewust zich van die normen los gaan maken. Hij zou gaan zoeken naar datgene wat voor hemzelf betekenis heeft en daarmee waarschijnlijk onbewust, grote vernieuwingen in de maatschappij op gang brengen. Dan heb ik, dacht ik zo'n beetje alle krachten gehad die in deze tijd van belang kunnen zijn.

+ die verbondenheid met de kosmos, zoudt u daar nog iets van kunnen zeggen?

- Ik heb het niet als zodanig genoemd in de inleiding. De verbondenheid met de cosmos is in feite een inkeer tot de kracht die in jezelf leeft. Hierdoor wordt een relatie ontdekt met alle kenbaarheden met al het bestaande. Het is deze relatie, die de basis vormt van wat men noemt: cosmische beleving, cosmische harmonie. Heel veel mensen moeten een beetje uikijken, omdat ze anders gaan leven vanuit hun onderbewustzijn. Je onderbewustzijn echter bestaat voor een groot gedeelte uit verdrongen beelden, belevingen, dromen, angstdromen en impulsen uit vorige levens. Je moet niet leven uit een voorstelling, je moet leven vanuit een opgaan in een kracht. Op het ogenblik dat je die kracht beleeft, herken je haar ook buiten jezelf. En dáár is dus het beginsel van cosmische harmonie en verbondenheid in gelegen. Dat kan zich dan uiten op elke geestelijke en stoffelijke wijze, maar doet verder niet meer ter zake maar de basis moet er zijn.

Het is een band, die niet te loor gaat, die de grens tussen verschillende werelden als die tussen de mens en de geest bij voorbeeld, kan doorbreken, etcetera. Een harmonie met het andere, bestaande leven op aarde zult u ongetwijfeld vinden. Maar u moet één ding niet vergeten. Dat kan niet zijn een terug naar de natuur à la Jean Jacques Rousseau bij voorbeeld. Het is gewoon beseffen dat je deel bent van een natuurlijk milieu en dat je dit niet kunstmatig kunt vervangen. Dat je altijd ook afhankelijk blijft van je natuurlijk milieu. Dan kun je daar de factoren in gaan waarderen en door die waardering zal waarschijnlijk ook een nieuw schoonheidsbesef ontstaan en niet alleen maar een utiliteitsbesef.

+ vraag over de natuur en de cosmos.

- Ik weet niet hoe u dat bedoelt. De natuur is deel van de cosmos, zoals alle bestaan en alle leven. Je kunt tussen die twee geen scheiding maken. De cosmische krachten werken in op de natuur en wanneer je dus bij volle maan bepaalde planten plukt, blijken de sappen veel meer bestanddelen te bevatten dan normaal, die werkzaam zijn. Zo zijn er meer van die dingen. De getijden zijn afhankelijk van de maan omloop. Bepaalde perioden zelfs de ijstijden zijn afhankelijk van solaire periodiciteiten. Er zijn bepaalde invloeden op delen van het leven soms op de mensen die weer te danken zijn aan sterren die misschien zeventig tot negentig lichtjaren verwijderd staan. Om niet te spreken over de dichtsbij zijnde van vier tot achtjarige. Die hebben natuurlijk vaak een heel behoorlijke invloed. Die invloeden

zien wij hier in de natuur weerkaatsen. Omgekeerd is de aarde met haar omlooptijd en haar bepaling daardoor ook van periodiciteit en van de zon weer mee bepaald: voor hetgeen er elders in het Al vanuit deze zon gebeurt. Het is een wisselwerking.

+ Is het ook niet zo dat er een culminatie is van tectonise krachten?
 - Er zijn natuurlijk wel een paar krachten te noemen hier. In de eerste plaats zijn er inderdaad grote tectonise spanningen en schotsverschuiving kan voeren tot verschillende zeebevingen, vloedgolven, toename van vulcanisme. Er zijn weer heel grote spanningen te meten aan de Andreasbreukbijvoorbeeld maar evengoed in de breukdie van de Fiji en de Hawai-eilanden naar Japan loopt. Er zijn dus inderdaad allerlei spanningen en in een natuurgebeuren zullen die ongetwijfeld kenbaar worden. Wanneer dat gebeurt is de vraag, waar ligt het zwaartepunt van de uitbarsting of de beving.

Wat we wél kunnen krijgen en dat is interessant, is dat we te maken kunnen krijgen met zogenaamde sympathise verschijnselen. Daarbij is een hele keten van vulcanen of bevingengebieden, kort achtereen getroffen wordt door werkingen van hogere of geringere activiteit. We vrezen bij voorbeeld, dat een paar bevingen van zeer hoge activiteit vermoedelijk ook nog gepaard gaan met vulkanisme, we denken in Mexico, op zullen treden en we denken toch wel dat het bevingen zijn van zeven zes tot acht twee. Dat is betrekkelijk groot, dus daar kunnen grote gebieden last van hebben. Maar op zichzelf acht ik dat niet het meest belangrijke. Wél de geestelijke verandering.

Al die aardbevingen kunnen de mensen dan wel tijdelijk van hun betrokkenheid bij zichzelf los weken, als er geen blijvende innerlijke verandering is dan zijn ze morgen al weer bezig om leger en een politiemacht op te stellen om de orde te handhaven. Dan besteden ze daaraan de gelden die eigenlijk nodig zijn om de slachtoffers te helpen. Ik geloof niet dat Nederland er bijzonder veel van zal merken. Wel bestaat er een kans en dat is vooral voor het zuid-oostelijk deel van Nederland, vooral Limburg dat dat te maken krijgt met bevingen, maar dat is toch niet van ernstige aard. Er is een kleine mogelijkheid van beperkte vulcanise verschijnselen in de Taunus, in Duitsland. Wat overstromingen betreft, ik geloof dat dat nogal mee zal vallen. Wat minder aangenaam zou kunnen zijn, is dat er op een gegeven moment overstromingen door overmatige neerslag zou kunnen ontstaan, heel waarschijnlijk in het noordwesten en in het noordoosten van het land.

+ vraag over vernieuwingen van het christendom.
 - Wanneer we bekijken, wat er de laatste tijd is gebeurd, dan blijkt dat deze paus met zijn reizen en zijn behoefte om de mensen troost te geven, in feite allerlei onrust hier en daar heeft veroorzaakt. Niet alleen in Polen, maar ook in Afrika onder anderen. Het is duidelijk dat deze paus zichzelf ziet als een geestelijk opperhoofd met politieke invloed. En dat betekent dat hij direct en indirect politiek bestreden zal worden.

Wat dat betreft zal de macht van de kerk het komende jaar uiterlijk nog blijven bestaan, maar zal de beïnvloedingsmogelijkheid van beslissingen ook al over een paar maanden sterk afgebrokkeld blijken te zijn. Dan moeten we ons verder afvragen wat er eigenlijk gebeurt in de katholieke kerk. De rooms-katholieke kerk heeft namelijk aan de ene kant een sterke groepering die terug wil naar het oude, de discipline, de gehoorzaamheid als het ware, omdat men daarin dan de vaste regels en de zekerheid vindt, die men in de maatschappij op het ogenblik allemaal kwijt dreigt te

raken. Aan de andere kant echter blijkt dat er in het christendom zeer veel mensen zijn, die gaan beseffen dat het er niet om gaat om formules op te dreunen of bepaalde plechtigheden sacraal te vieren. Maar dat het er om gaat om te leven volgens de leer van Jezus Christus. En wanneer deze laatsten de overhand nemen, dan zijn zij de dragers van het christendom in de toekomst en zal de kerk daarnaast misschien blijven bestaan, maar niet meer de wereld omvattende invloed die ze nu heeft of denkt te hebben.

+ vraag over de Hindu leer.

- De Hindu-leer is zeer sterk op verdeeldheid ingesteld geweest altijd. De Hindu-leer is een warenhuis gevuld met goden, die je kunt aanbidden. Daarnaast ook de stam eigenschappen, de stam en familieverbondenheden, die in het Hinduïsme een zeer grote rol spelen.

Nu is er de laatste tijd op gang gekomen en dat is al vanaf de zestiger jaren, een reeks van communale projecten, waarbij dus eigenlijk het ontstaan van een bepaalde gemeenschap belangrijker is dan de rang van de leden van die gemeenschap of zelfs de stam waartoe ze behoren. In de nieuwe leer, die we verwachten in de Hindu wereld zal vermoedelijk de nadruk worden gelegd op een reïncarnatie patroon dat niet bepaald wordt door hetgeen je nu bent geweest, maar door datgene wat je nu bent voor anderen. Het zou onder meer met zich brengen dacht ik een nieuwe benadering en uitleg van bepaalde delen van de veda's. Daarnaast vermoed ik dus dat een aantal nieuwe bijna vedische geschriften tot stand gaat komen. Die kunnen over een jaar of twintig van een bepaalde invloed zijn op alle Hindu gemeenschappen ter wereld en dát vind ik natuurlijk erg interessant.

+ komt daar een goeroe of een ingewijde bij te pas?

- Er komt een ingewijde bij te pas. Die kan een tijdje als goeroe zich manifesteren, maar hij zal dat nooit voor het grote publiek kunnen doen.

We vermoeden, dat de bron waar dit alles vanuit gaat, in Nepal is. Ik weet het niet zeker. In het Boedhisme is het erg belangrijk, dat men zich vooral een lange tijd heeft bezig gehouden met filosofen. Die hebben dus later hun visie over de leer van Boedha als het ware vastgelegd. Er komen echter groepen, die gaan begrijpen dat de leer van de Boedha nooit een leer is waardoor je in de gemeenschap actief bent. Je bent geestelijk actief en je bent voor de gemeenschap ten hoogste een randverschijnsel. Daar er op het ogenblik in de Boedhistische wereld nogal wat mensen zijn die invloed willen hebben, maken zij hun geloof tot een politiek wapen en zal ook hier eerst een scheuring ontstaan. Daarna zal het "terug naar de leer van de Boedha zelf" een heel belangrijke rol gaan spelen, vermoedelijk ook weer gepaard gaande met een opleving van het noviciaat, dus kinderen die priester worden. Daarnaast dacht ik dat men dus wel zorgend voor de naaste optreedt door mededogen, maar dat men gelijktijdig niet betrokken wil zijn bij het gebeuren.

Men wil helpen. maar men wil niet ageren. Ik dacht. dat dat voor het Boedhisme een belangrijke vernieuwing zou kunnen inhouden. Of het bij de leer van Krishnamoerti ook zo zal gaan, is moeilijk te zeggen. Maar één ding is zeker. Dat vooral bij meer mystisch denkende mensen in het westen en in delen van de Verenigde Staten en zo, aangeslagen is het nu leven en nu goed zijn, zonder je af te vragen wat het voor later betekent. Leef vandaag en niet morgen bij wijze van spreken. En dit dan gepaard gaande met schoonheidsbesef en zelfbespiegeling en proberen om toch op te gaan in een grotere kracht. Ik dacht dat als je die factoren bij elkaar voor het bepalen van andere godsdiensten en ook sektarise groepen neemt, bijvoorbeeld de theosofie, de

anthroposofie en zo zijn er nog wel een paar, die gaan toch wel die kant uit. Tot zelfs de Rozenkruisers. Als je nu denkt, dat die hier door waarschijnlijk beïnvloed worden, dan zou je ook hier een vernieuwing krijgen waarbij men niet meer in de eerste plaats uitgaat van eigen verhevenheid en eigen ingewijdheid, maar gewoon uitgaat van zijn eigen innerlijke mogelijkheden en de mogelijkheid daardoor vandaag te zijn zonder je af te vragen wat je daardoor morgen zult worden. De anthroposofie vandaag is niet veel meer dan een gemoderniseerde uitgave van Max Heindel. En als je dat goed begrijpt dan zeg je ja, men heeft toch wel verschillende dingen verkeerd begrepen, omdat techniek én geestelijke kracht samen moeten gaan en niet ten aanzien van elkaar afgewogen moeten worden. Er zijn toch punten, die ten aanzien van de anthroposofie aanmerkelijk besef te weeg zou kunnen brengen, maar ja.

(+ vraag om wat meer duidelijkheid.

- Om het heel duidelijk te zeggen, de anthroposoof heeft het gevoel dat door zich bezig te houden met de kennis van de mens plus een aantal filosofische beschouwingen een meerwaardigheid bereikt, ^{wordt} die hem ten dele losmaakt van de verplichting zich bezig te houden met de werkelijkheid zoals die vandaag bestaat.

(+vraag over Krishnamurti.

- Hij zou ongetwijfeld op een andere manier betekenis hebben gehad, maar een dergelijke grote geest heeft betekenis. Dat hij in een bepaald kader terecht is gekomen en daardoor aanhang met een bepaalde mentaliteit heeft gekregen, ook nadat hij dus was heengegaan, zal ongetwijfeld de aard van zijn uitspraken beïnvloed hebben. Maar ik geloof niet dat je kunt zeggen dat iemand groot is, omdat een ander hem de mogelijkheid tot grootheid heeft verschaft. Je kunt zeggen dat een mens pas groot wordt als hij zijn innerlijke kracht naar buiten toe ontplooit. De mens die daartoe in staat is, bezit altijd een zekere grootheid, alleen wordt hij soms niet bij zijn leven, maar pas na zijn dood erkend. Als er verder natuurlijk geen geschiedvervalsing is, waarbij hij wordt weggeschreven.

(+ vraag over invloed van technocratie op de bureaucratie.

- Laten we het heel eenvoudig stellen. Technocratie kan als zodanig alleen voortbestaan, als zij het weten verheerlijkt zonder het geweten te gebruiken. Op het ogenblik echter dat het innerlijk weten tot een zeker geweten voert, kan een technocratie niet meer als een dominerende bovenlaag bestaan. Wat een bureaucratie betreft, een bureaucratie kan alleen daar functioneren waar de gedragsnormen algemeen kunnen worden vastgelegd en vastgesteld. Op het ogenblik dat de ambtelijke normering niet meer mogelijk is, verliest zij in feite haar betekenis. Zoals iemand eens heel aardig zei: als de ambtenaren besluiten tot staking over te gaan, dan is dat ongetwijfeld om aan de volke aan te tonen in hoeverre ze onmisbaar en in hoeverre ze overbodig zijn.

Die overbodigheid van vele dingen zal steeds sterker op de voorgrond komen. Dan krijgen we dus in plaats van het op regels gebaseerde perfectionisme van de bureaucraat, langzaam maar zeker de meer plooibare improvisatie, die weliswaar meer verantwoordelijkheid inhoudt maar daarnaast een onmiddellijke instelling op bestaande mogelijkheden en problemen inhoudt. Dat betekent ook weer dat de bureaucratie dan niet meer kan functioneren zoals ze gedaan heeft. Als een optimist zou ik zeggen dat de bureaucratie eigenlijk niet bestaat, maar een dergelijke optimist is een blinde. Ik zie hoe bureaucratieën overal aan het afbrokkelen zijn, behalve natuurlijk in Nederland. Daar gaat dat allemaal veel geleidelijker. We hebben een ineensstorting gehad van bureaucratie, dat zou in Nederland nooit gebeuren. Daar vermolmt het tot er een schandaaltje komt waardoor er een stuk wordt weggetrokken en dan

blijkt er ineens een heel stuk niet te bestaan. Dat is het verschil. Sociale zekerheden kunnen alleen dan bestaan als ze met redelijke kosten en zonder te hoge administratieve kosten worden toegepast. Als we nu rekening houden met het feit dat de sociale kosten op dit ogenblik ongeveer dertig procent van het bestede bedrag voor administratieve en dergelijke kosten nodig hebben, dan zult u begrijpen dat dat moet veranderen. En voor een ander deel zou ik willen zeggen dat sociale zekerheden mooi zijn, maar op het ogenblik dat daarmee de mens sociale verantwoordelijkheid afgedaan acht, zijn ze gelijktijdig zeer nadelig zowel voor de economie als voor de vorming van de persoonlijkheid en alsook en dat is misschien nog belangrijker, voor een juist geestelijk besef. Een evenwichtige benadering van stof en geest moet daarbij samengaan.

't Spijt me dat ik niet kan zeggen: sociale zekerheden heilig, heilig, heilig, maar in tegendeel. Vele sociale zekerheden zijn schijn en vele die haar zeggen te vereren zijn heilig.

+ vraag over toekomst E.E.G.

-De E.E.G. heeft praktisch géén toekomst. Omdat de nationale budgetten dermate zwaar belast zijn door de landelijke bureaucratieën dat het niet mogelijk is een E.E.G. te financieren op de wijze die noodzakelijk zou zijn om haar tot een functionerend geheel te maken.

U moet één ding onthouden. Ongeveer de helft van de kosten, die per land worden gemaakt zowel voor defensie als burgerbevolking, die wordt uitgegeven aan het redresseren van vergissingen. Laat ik u een eenvoudig voorbeeld geven. De nederlandse krijgsmacht schaft een bepaald type tank aan. Dat is duurder dan een andere tank, maar ja, het is europees en er zit ook wat persoonlijks tussen. Nu hebben de reparaties aan dit type tank vier maal zoveel gekost als de aanschaf ervan. En dan is dat bedrag dus weg aan het redresseren van een vergissing.

Enfin, ik geloof dat we zo langzamerhand het eerste deel moeten beëindigen. Het was een gezellige babbel en we hebben het over allerlei dingen gehad, maar mag ik u nog even aan één ding herinneren? Alle krachten en machten buiten u zijn gering vergeleken met de kracht, die in uzelf woont. Vindt de kracht die in uzelf bestaat, leer daarmee te werken en daaruit te leven. U zult met verbazing zien dat veel wat u onaantastbaar hebt geacht eigenlijk maar heel klein en onbelangrijk is. Een takje op de grond, waar je overheen stapt. Niet een muur waartegen je het hoofd in kunt wenden.

Besef verder dat je door een beroep te doen op je innerlijke kracht ook wel degelijk je eigen vermogens en gaven ontwikkelt, zoals dit op het ogenblik voor jouw persoonlijke ontwikkeling het meest passend is. Je wordt dus niet helderziende omdat je een bepaald niveau hebt bereikt, u kunt zelfs door het bereiken van een bepaald niveau helderziendheid kwijt raken. Maar u vindt dan innerlijk en door uzelf mogelijkheden en krachten die voor uw verdere ontwikkeling van belang zijn. Dat is belangrijker dan het tijdelijk bezitten van een zogenaamde gave.

Als u dus nadenkt over deze tijd, over de Orde, over allerlei andere dingen, zeg dan tot uzelf: het is allemaal mooi, het kan mij misschien helpen om beter te formuleren en te begrijpen, maar de kern ligt in mijzelf. Die kern moet ik vinden. omdat ik van daaruit pas volledig en volledig juist kan leren leven. Met excuses voor deze kleine slotpredikatie, dank ik u allen voor uw aandacht en wens u verder een zeer aangename avond toe.

Tweede deel.

(vraag over de invloed van het astrale lichaam op de denker.
 - Op de denker wordt natuurlijk wel een zekere invloed uitgeoefend, omdat hij het grondbeeld als het ware zelf heeft gemaakt. Aan de andere kant, één persoon kan maar met moeite een astrale schil opbouwen. Dus zo groot, dat hij invloed heeft op anderen is onwaarschijnlijk.

(+ vraag over de herkomst van onze gevoelens bij onze geboorte.
 - Mag ik u een vraag stellen. Er valt een gewicht van laten we zeggen drie kilo op uw teen. Waar komen uw gevoelens vandaan? Van ons zenuwstelsel. Met andere woorden uw gevoelens worden gesignaleerd door uw zenuwen, door verandering van interne secretiebalans en alles wat er verder bijhoort. Het merendeel van uw gevoelens is dus stofelijk. Dan krijgt u verder de associatief ontstane gevoelens, een herhaling van een bepaalde beleving bij voorbeeld ook wanneer u er verder niets mee te maken hebt, zal bij u gevoelens opwekken omdat u ze eens aan de lijve hebt ervaren. En dat soort dingen. Ook dat heeft dus invloed.

Geestelijk is eigenlijk de wijze waarop onze gevoelens worden georiënteerd. Je kunt bij gevoelens positief of negatief reageren, de geest zal over het algemeen proberen gevoelens, die vanuit haar standpunt harmonisch zijn, positief te doen beleven. Opdat daardoor ervaringen ontstaan die voor de geest weer belangrijk zijn voor de aanvulling van bewustzijn.

(+ vraag over iemand die stemmen hoort.
 - In de eerste plaats moet nagegaan worden of de gehoorinstallatie wel helemaal goed is. De eustaciusbuis kan verstopt zijn, waardoor dus bloedruis doordringt en dus iets uit het onderbewustzijn wordt omgezet in een stem. Waarschijnlijk is het meisje gelovig opgevoed en dat zou dan tengevolge hebben dat de stem wordt toegeschreven aan hogere entiteiten. Als u wist hoeveel van dergelijke dingen aanleiding zijn geweest van godsdienstwaanzin, daar zou u van opkijken.

Natuurlijk moet het in aanleg een wat schizoïde persoonlijkheid zijn, anders krijg je dat zich binden aan die stemmen niet. Het komt ontzettend veel voor. Dus eerst het gehoor eens goed laten onderzoeken en dan eens kijken in hoeverre of die stemmen en die bevelen weer samenhangen met omstandigheden, wat ze wil en het niet mag of dergelijke dingen en als je dat allemaal bij elkaar voegt dan kun je uiteindelijk nog eens een keer proberen met hypnose er iets aan te doen. Heel waarschijnlijk lukt dat niet omdat de patiënt zich verzet. Want die vindt natuurlijk een bevestiging van eigen belangrijkheid in de stemmen en de daaruit voortvloeiende bevrediging.

(+ vraag over de stemmen die de profeten vroeger hoorden.
 - Wanneer het profetisch bedoeld is, dan moet het ook zó naar buiten komen dat het profetisch is. Ik kan me geen profeet voorstellen die in een auto stapt om er mee te rijden, terwijl hij geen rijbewijs heeft. Ik kan me wel een profeet voorstellen die zegt dat er dat en dát gaat gebeuren. Dat is het kenteken van profetie. Wanneer dat erin zit, ja, dan is dat natuurlijk mogelijk. Jeane d'Arc bij voorbeeld heeft stemmen gehoord en het grootste gedeelte van die stemmen is waarschijnlijk voortgekomen uit haar eigen verbeelding omdat ze geruis en zingen hoorde. Iets wat bij gehoorstoringen vaak voorkomt en dán in die stemmen de mogelijkheid vond om te ontvluchten uit taken, waarvoor ze zichzelf eigenlijk niet geschikt vond. Er bestaat bezetenheid, maar de meeste vormen van bezetenheid

zijn destructief. Een lichtende geest neemt namelijk geen bezit van u. Als er misschien sprake is van overschaduwing dan kan de persoon tijdelijk beschikken over gegevens en kennis, waar de persoon zelf normaler wijze niet over beschikt. Hij keert daarna automatisch terug tot de oude persoonlijkheid. Dan kennen we verder nog de aanhechting. Die kan wat beter of wat slechter zijn, dat ligt eraan wie toevallig aan je aura blijft vasthaken en dan bovendien in de buurt van welk chacrum dat gebeurt. Daardoor kan inderdaad een reeks beïnvloedingen ontstaan. In dát geval ontstaan vaak meerder afzonderlijke persoonlijkheden, die weliswaar allemaal hun basis vinden in de eigen inhoud van de persoon, maar waarbij de kwaliteiten als het ware door een andere persoonlijkheid worden uitgeselecteerd om daardoor zo veel mogelijk zichzelf te kunnen verwezenlijken.

Bij dergelijke aanhechtingen zou je eigenlijk moeten werken met iemand die er verstand van heeft plus een goed medium. Heel vaak is een aanhechting op zich een onbedoelde last, die de geest zichzelf op de hals heeft gehaald en waar ze even graag vanaf wil als de persoon die er het slachtoffer van is. Wanneer het borst- of keelchacrum dus direct in het bereik liggen van een aanhechtende geest dan krijgen we dus een absolute, duidelijke persoonlijkheids-vertekening. Is het één van de lagere chakra's dan zien we alleen dat vaak de emoties wat onbeheerster worden. Ligt het bij één van de hogere chakra's dan zullen we ontdekken dat er tijdelijke hiaten in het geheugen zullen ontstaan, die echter dan later vaak veel verder worden aangevuld dan de persoon zelf zou kunnen doen.

Een groot gedeelte van het stemmen horen is ofwel het gevolg van een lichamelijke fout, danwel een auditieve hallucinatie en die hallucinatie kan dus voortkomen uit eigen persoonlijkheid, uit omstandigheden in de omgeving of uit een geestelijke ingreep.

+ Hoe was dat bij Jacob Loger?

- Dat was een mysticus en hij heeft een innerlijke waarde bereikt die hij voor zichzelf probeerde te omschrijven en daaruit zijn toen voortgekomen een aantal uitspraken die toch wel sterk tot zijn persoonlijkheid behoorden en ernaast, vreemd genoeg een aantal prognoses, die alleen denkbaar zijn als een mens in ieder geval buiten de tijd is geweest wanneer hij het zelf doet òf indirect in contact staat met een entiteit die eveneens buiten de tijdsekwentie staat en deze dus als een dimensie kan overzien.

Als hij zelf in wat hij gehoord heeft, gelooft dan heeft dat verder geen konsekventies. Hij kan zich hoogstens later afvragen of hij door zijn eigen bewustzijn bedrogen is. Dat is dus denkbaar. Wanneer voor Paulus, alleen Paulus dus, álles wat hij geleerd heeft èn de gevolgen die dit heeft gehad in het christendom en voor de mensheid op hem terug zouden moeten slaan dan zouden ze een nieuwe lager hel moeten openen.

Is het waar dat Paulus een esoterische school heeft geopend of is dat een fabeltje?

- Dat is niet een fabeltje maar het was niet Paulus de apostel. Dat was eigenlijk een kluizenaar en hij behoorde tot een Grieksfilosofische richting. Hij kwam met het christendom in contact met de strijdigheden die in zijn tijd bestonden tussen een groot aantal zogenaamde kerkvaders, de Afrikaners, de Grieken, de Romeinen. Hij probeerde daar een weg in te vinden en dacht die weg te kunnen vinden langs een sacraal-mystieke wijze van erbij te handelen, etcetera. U moet één ding niet vergeten. Als iemand gezag wil hebben, dan zoekt hij naar een stem die erbij past. Dan zoekt hij dus naar een persoonlijkheid en de één die noemt zich dan Hermes, de ander noemt zich Dionysus. Ze nemen die naam aan, die persoonlijkheid, omdat daar een

gezag aan verbonden is. Dat zijn de grote moeilijkheden juist. Ik zou niet durven beweren, dat ik volledig zeker ben, volgens mij is er tussen de pseudo en de archiofagus toch wel een groot verschil. Elke leer die stoeit met de waarheid in elke tijd, waarin die waarheid nog beleefd wordt, nog belangrijk kunnen zijn, al is het maar omdat ze een verschuiving in de visie op de waarheid ten gevolge kan hebben. Zeer diplomatiek gezegd, hè.

- + Bepaalt je stemming bij het overgaan je stemming aan de andere kant?
- Voor een groot gedeelte ja.
- + Heeft het zin een a.s. zelfmoordenaar in een opgewekte stemming te brengen om de overgang te verlichten?
- Als hij goed opgewekt wordt, pleegt hij weer geen zelfmoord! Wat je wel zou kunnen zeggen is dit: probeer de pijn zoveel mogelijk te onderdrukken en praat nog een tijdje over al het goede wat hij in zijn leven is geweest of wat hij heeft gehad. Probeer als het ware de leuke dingen van vroeger weer even boven te brengen en laat hem dan rustig inslapen. Dat is het beste wat je doen kunt.

Als u nu bij voorbeeld denkt aan onze vriend Henry, die heel rustig overkwam en de eerste de beste geest aanklampte om veters te verkopen! Eerlijk waar. Zoals hij zelf zei, was hij kleinhandelaar. Ik wil maar zeggen, dergelijke dingen komen veel meer voor dan u zich kunt voorstellen. We hebben een heel goede vriend, hij komt zo nu en dan ook wel eens door dit medium door en die is eigenlijk overleden terwijl hij naar huis ging van de Witte. De goeie man heeft bijna twee jaar in zomerland speciaal in de Witte gezeten met een glaasje voor zich waar je ook goed dronken van kon worden.

Beelden, op het ogenblik van de overgang, de manier waarop je je voelt, zijn vaak van overwegend belang voor de voorstellingswereld waarin je je bevindt. Pas als je je laat beroeren door anderen, dus de gedachtengang van anderen aanvaardt en daarop reageert, kan dat beeld zich wijzigen. Het kan heel goed zijn met een stervende op een bepaalde manier te praten, als u dan maar niet doet als sommige dominé's die uitvoerig de hel zitten te beschrijven, waarin de gelovige dan tot zijn eigen verbazing komt te verkeren tot op het ogenblik dat iemand zegt: waarom ben je zo stom.

Dan ontwaken ze meestal en als ze dan weer incarneren dan zijn het geen christenen meer. Dat is heel eigenaardig.

- + Leeft u in een tijdloze wereld?
- Ik leef in een wereld met een persoonlijke tijd. Er is bij ons dus geen vaste tijdmaatstaf, maar je hebt zelf een beleving en je hebt contact met anderen. Daardoor ontstaat iets, wat je tijd zou kunnen noemen en die tijd is variabel. Laat ik het zo zeggen in menselijke termen. Het ene ogenblik kun je met een ander van gedachten wisselen en dat is een kwestie van ongeveer drie woorden per seconden. Het volgende ogenblik heb je een ander en die een totaalbeeld uitstraalt en kom je tot honderdduizend woorden per seconde.

Maar omdat je dat opneemt en verwerkt lijkt de tijd dan langer, ofschoon ze in feite gelijk is. Begrijpt u, dat verschil. Wij communiceren niet in woorden, wij communiceren in beelden, maar ik zei dat om u een voorbeeld te geven en heb mij daar bij aangepast. U weet wat mensen zijn. Mensen kunnen denken en praten. Zelfs als ze niet denken, praten ze vaak nog, in het algemeen als ze er over nadenken hebben ze te veel gepraat.

- En als geest?
- U kunt mij als voorbeeld nemen. Met andere woorden: ik praat ook wel eens een beetje teveel. Heb ik vroeger in mijn leven

ook wel gedaan.

+ vraag over het als geest een bromstem hebben, bij leven dan ook?
- Ik weet het niet precies, maar de betreffende is militair geweest onder andere in Nederlands Indië voordat hij in Nederland is overleden. Die had dus wel dat toontje van met ruwe stem commando's roepen. Dat commando's roepen heeft hij wel afgeleerd maar dezelfde stem zet hij nog steeds op als hij de kans krijgt.

+ Maar Henrië zette toch ook vaak een heel verschillende stem op.
- Henrië heeft een hele tijd gehad, dat hij het erg belangrijk vond om herkenbaar te zijn en daardoor teruggreep naar dat kleine gebochelde mannetje, dat hij bij zijn laatste incarnatie was en dan ook dat schrille, hoge stemgeluid produceerde.

Noodzakelijk is het niet, het is alleen de manier waarop je je eigen persoonlijkheid als het ware voorstelt aan de hand van iets wat je geweest bent. U kunt hem niet zo gemakkelijk meer aan de stem herkennen, maar zijn hatelijkheden, ofschoon wat milder geworden, zijn nog in ruime mate aanwezig. Stelt u zich nu eens één ding voor. Je hebt een beeld van jezelf. Je kijkt in de spiegel. Je ziet je zelf niet zoals een ander je ziet. Die voorstelling is je ikbegrip, dat begrip gaat mee als je overgaat. Dat is dus de eerste voorstelling waaraan je refereert als je denkt 'ik'. Dan zul je proberen om dat ik te manifesteren en dan zul je de eigenschappen van dat ik imiteren. Dat verdwijnt dan langzamerhand wel, maar als je dan weer in de stof komt en je denkt anders zie ik er precies uit als dat medium, vind ik ook niet leuk, ik probeer dus een andere snoet te trekken en een andere stem op te zetten. Om meer ik te zijn.

+ vraag over een stem, die voor ons eerst nog duidelijk te herkennen was van radio en televisie, die herkenning steeds meer verloor.
- Ja, dat verdwijnt. Dan is het niet meer zo belangrijk wat je geweest bent. Maar als je dus je uit op aarde en je wilt dat doen in de karakteristieken van vroeger dan moet je ook naar die stem teruggrijpen. Die hoort er dan bij. Maar op het ogenblik, dat dat niet meer belangrijk is, nu ja, wat geeft het dan wat voor stem je hebt. Dan neem je de stem, die je toevallig te leen hebt.

+ vraag over specifieke kenmerken van de wereld van de spreker.
- Het meest specifieke kenmerk van de wereld, waarin ik leef is, dat ze geen specifieke kenmerken heeft, tenzij die kenmerken, die ik zelf specifiek vind. Ik vind voor mijzelf nog steeds specifiek; ik zit in de zomerlandsfeer, de heuvels, de bossen daarbij, het kleine gebedstempeltje waarnaar zoveel mensen die uitgetreden zijn, komen. Een algemeen beeld wel, maar dit is voor mij het specifieke van mijn wereld omdat ik daarin het gemakkelijkst contact opneem en met mensen die uitgetreden zijn en met mensen, die pas zijn overgegaan. Dat is de wereld, waarin ik ze het gemakkelijkst kan ontmoeten en dat is voor mij dus erg belangrijk.

Het beeld, dat ik heb is dus een beeld dat van mij is. Maar bossen, bergen, tuinen, weiden komen ontzettend veel voor in de beelden van landschappen waarin je aanwezig bent bij anderen. Op grond daarvan is het altijd vanuit mijn beeld heel gemakkelijk om contact te maken met het beeld van de anderen, dan vullen we gewoon elkaar aan.

+ vraag of er ook hiërarchieën zijn.

- In menselijke zin zijn er geen hiërarchieën. Maar het is natuurlijk wél zo, de één kan meer, weet meer, is meer, straalt meer uit, omvat meer dan de ander. En wanneer je dat van een ander erkent, ja, dan ben je dus in je eigen bewustzijn, in dat opzicht diens mindere. Maar in een ander opzicht kun je dan gelijktijdig de meerdere zijn en dan zou een ander jou dus gehoorzamen of wat je zegt, aanvaarden.

Er is dus geen vaste hiërarchie met ministers en bureaucratische rangen en kerkelijke rangen, enzovoort.

+ Er is dus niemand, die je commanderen kan.

- Laat ik hetzo zeggen: er is niemand, die je tegen je wil commanderen kan. Niemand kan je dus dwingen. Maar omdat je een ander ervaart op een bepaalde manier, doe je wat hij zegt omdat je dat als een soort bevestiging van jezelf misschien ervaart.

+ Vraagin verband met je gebondenheid aan je verleden.

- Dan zou ik in de eerste plaats willen zeggen je daar niet druk over te maken. Als je je namelijk voortdurend bezig houdt met een verleden dat je bindt, bind je je in feite voortdurend sterker. In de tweede plaats: leef elke dag apart. Ga nooit terug naar het verleden maar probeer elke avond voor je gaat slapen eens even over de dag na te denken. Hoe was het? Wat heb ik allemaal gedaan? Niet verklaren hoe of waarom, gewoon hoe was het. Als je dat een tijdje volhoudt, dan ontdek je dat je veel meer met de dag gaat leven.

Dat je eigenlijk veel minder beperkingen van vroeger als beperkingen van vandaag ervaart. Je gaat gewoon accepteren. Dan kom je als van zelf tot een groter besef en een grotere vrijheid.

+ Sommige mensen verlenen aan het verleden juist dát stukje veiligheid, dat ze niet willen missen.

- Dan is het toch juist heel duidelijk dat ze onveilig zijn. En zich onveilig voelen. Dan is het veel verstandiger om je zekerheden in het heden te zoeken dan je vast te klampen aan iets wat je toch niet volledig kan beïnvloeden. En waar je toch ook niet volledig meer in leeft.

+ Dus u hebt ook niet veel vertrouwen in historische wetenschappen?

- Historici zijn over het algemeen de mensen die het verleden opscheuren en dat door politieke historici zodanig wordt vervormd dat het hun eigen grootheid benadrukt. Eén van de grote fouten van de mensheid is dat men uitgaat van het standpunt: vroeger is het zó geweest, het zal nu ook wel zo zijn. Het is zó; bepaalde situaties ontstaan en hebben hun inwerking. Dezelfde situaties kunnen zich herhalen, maar de inwerking zal een andere zijn, omdat de reactie een andere is.

+ Het heden kun je begrijpen door het verleden. Of zou je de geschiedenis maar moeten afschaffen?

- Nee, dat is verkeerd gedacht. Mag ik een hele wrede vergelijking maken? Omdat de dictatuur van de nationaal-socialisten voor velen zo'n ongelovelijk iets is geweest, zo verschrikkelijk, zijn ze nu op dezelfde manier bezig om alles wat op nationaal-socialisme lijkt, te bestrijden. Met andere woorden: de kwaliteiten worden overgenomen, alleen de betitelingen worden anders. En wanneer we de hele geschiedenis doorgaan, zien we dat de redenen, die worden gegeven elke keer anders is. Maar de gebeurtenissen verschillen in wezen niet veel van elkaar.

Je ziet bepaalde periodiciteit optreden. Wanneer je teruggaat bij voorbeeld naar Egypte, zeventienhonderd v.C. ongeveer, dan krijg je daar die geschiedenis met Scythen, een hele noodtoestand eigenlijk. En in Nederland in 1672 redeloos, reddeloos, radeloos, ook een hele noodtoestand. Maar we kunnen ook gaan kijken naar de Romeinse bezetting van Engeland. Overal kun je datzelfde terugvinden op een andere manier. Dan blijkt dat de resultaten sterk bepaald worden door de tijd waarin de mensen leven, datgene wat de mensen geloven. de reacties die ze hebben. Je kunt dus zeggen:

vergelijkbare omstandigheden treden voortdurend op. Dat zou dus een historisch patroon kunnen zijn, mits je er rekening mee houdt dat elke cultuur, elke beschaving ja, elke groepering in zich afzonderlijke voorwaarden schept, waardoor de reactie op de invloeden toch een andere zal zijn.

+ vraag over oude wijsheden uit oude geschriften.

- Wanneer een dergelijk boek in Parijs zou worden uitgegeven dan zou het heten: la vérité toute nue. Met andere woorden: de naakte waarheid.

Denkbeelden en wijsheden zijn door zóveel uitleggers met een corset van redelijkheid omgeven, dat je een gegeven moment terug moet naar de feitelijke waarde, de feitelijke betekenis. En wanneer je de feitelijke betekenis vastlegt in een nieuwe tijd, dus van een andere manier van denken en leven, krijg je een schijnbaar nieuw werk. Dat geeft alleen een oude waarheid opnieuw weer, maar nu ontdaan van al zijn filosofische, theologische en andere aanwassen.

Gaan er dan veel oefeningen en meditatieën op de helling? Een meditatie hoeft niet op de helling, tenzij je dat zelf al doet. Dat is dus iets uit je persoonlijke wereld. Maar filosofie, dat is de manier waarop ze verklaren dat dat de enig juiste manier is of juist niet, dat gaat wel op de helling.

Laat ik het zo zeggen. De barmhartige Samaritaan was de barmhartige Samaritaan niet omdat hij Samaritaan was en niet omdat het zo'n goeie jongen was, maar alleen omdat hij besepte dat als iemand in nood zit, moet ik hem helpen.

Plato zal beseft worden voor wat hij was. Een wijsgeer op basis van een bepaalde cultuur en beschaving. Waarvan de uitspraken dus niet zonder meer over te dragen zijn naar een ander tijdperk. Op het ogenblik dat je dat wél doet, kom je in moeilijkheden. Zoals met vele Griekse filosofen het geval is geweest, waarom ze door vele kerkvaders en vele pausen ook verboden zijn geweest. Tot er toevallig een man met Griekse belangstelling een heel belangrijk bisschop werd, ik meen in Miran. Hij begon die dingen te gebruiken maar nu in het christelijk kader. Toen was het ineens wél aanvaardbaar.

+ Is de natuur in de sfeer waarin u leeft, zomerland, bezielt?
- Nee, het is anders. Ik leef in feite in een krachtveld. Er is één kracht. Die kracht echter neemt die vormen aan die door mijn gedachten worden gedictieerd als voor mij persoonlijk. Doordat meerderen dit samen doen, ontstaat er een wereldje dat een zekere waardevastheid bezit. Alleen details kunnen voortdurend veranderen terwijl de hoofdfilm ongeveer gelijk blijft. Het is één kracht en als zodanig is ze bezielt, maar niet alle dingen zijn afzonderlijk te zien.

+ Is dat hier ook niet een beetje zo? We leven allemaal in dezelfde wereld, maar iedereen ziet een andere wereld dan de ander.

- Ja, dat is voor een groot gedeelte waar.

+ Dat betekent ook dat u met dezelfde persoonlijke belemmeringen geconfronteerd wordt als in uw aardse bestaan.

- Dat is heel waarschijnlijk, tot het ogenblik dat ik de belemmering niet meer als aanvaardbaar ervaar. Laat ik een voorbeeld nemen. Er loopt door mijn stukje zomerland een schitterende rivier. Ik sta altijd aan die rivier. Ik zou wel naar de overkant willen, maar er is geen brug en hij lijkt mij te diep en te snelstromend. Maar op

een gegeven ogenblik denk ik: wat kan het me schelen en ik loop daarheen. En ik denk niet meer aan de rivier. En dan wandel ik over het water en zeg: is het nog wel water? En dan is er geen rivier meer.

+ vraag over de aanwezigheid van krachten in de vegetatieve natuur hier.

- Ja. Je moet het eigenlijk zó zeggen. Er is één totale kracht, die persoonlijke eigenschappen krijgt doordat ze behoort tot deze aardbol en die we dan maar de aardziel of de aardgeest noemen, naar gelang het de levende gevende - of de vormgevende invloed is. Elk deeltje. een grasstengeltje heeft een eigen leven. Heeft ook een soort klein eigen zieltje. Maar dat is natuurlijk opgebouwd uit dezelfde krachten, waaruit de grote kracht is opgebouwd. Maar het is tegen de omgeving afgegrensd. De ene grashalm denkt niet dat hij gelijk is aan de andere grashalm. En zo is het met mensen ook. Die denken ook allemaal dat ze anders zijn, terwijl ze in vele opzichten eigenlijk gelijk zijn.

+ Dus je moet eigenlijk heel anders tegen de natuur aankijken?

- Ja, natuurlijk. De meeste mensen hebben geen respect voor de natuur aan de ene kant, aan de andere kant begrijpen ze niet dat de natuur niet een kwestie is van allemaal persoonlijkheden die zonder meer gerespecteerd moeten worden, dan van een samenwerkingsverband. Waarin dus de verschillende vormen dienen om elkander in stand te houden als vorm.

Als levengevende kracht is zij in elke cel aanwezig, niet als vormgevende, want daarin zijn ook al veel verschillen aanwezig.

+ Is de kracht, waarin u leeft dezelfde als waar wij in leven?

- U bent niet bezig met die kracht en daarom stelt u zich geen wereld voor. U denkt dat u een wereld heeft, ofschoon als ik vanuit mijn wereld naar uw wereld kijk, ik me niet voor kan stellen dat ik mij deze wereld ooit heb voorgesteld als een werkelijke wereld. Het is één poespas van schijn, bedrog en dergelijke, dat is gewoon verschrikkelijk. U bent deel van één kracht en ik ben deel van één kracht. Wat dát betreft zijn we volkomen gelijk aan elkaar. U hebt er een stoffelijke vorm bij, ik heb daarvoor weer een andere belichaming en door die belichaming zijn wij bezig met onze wereld en ontstaat een beeld zowel van onszelf als van onze wereld. Daardoor ontstaat ervaringsmogelijkheid. Door ervaringsmogelijkheid ontstaat verandering in ons voorstellingsvermogen. Ons voorstellingsvermogen vindt dus een andere uitdrukking. Daardoor is een andere bewustwording mogelijk en zo ontstaat langzaam maar zeker het verdwijnen van details totdat we in steeds grotere lijnen de uiteindelijke waarheid gaan bevatten en daar zouden we dan, dat weet ik ook niet zeker, ⁱⁿ op kunnen gaan.

De voorstelling, die u maakt van uw wereld, is eigenlijk de bemantering van de feiten van uw wereld, omdat u die voor een deel niet kunt of niet wilt aanvaarden of kunt verklaren. Een mens zoekt vaak verklaringen, die nergens op slaan om zo te ontkomen aan feiten, die in feite onontkoombaar zijn.

+ vraag over onze ontwikkelingsfase.

- Dat kan langs elke willekeurige lijn, met dien verstande dat wanneer eenmaal hominide bent geworden, de neiging bestaat om verder in hominide vormen te incarneren, daar de uitingsmogelijkheid en de complexiteitsmogelijkheden daarin op aarde op het ogenblik het grootst is.

+ vindt u dat Oस्पenciede waarheid aardig benadert?

- Oस्पencie komt tot een uitlegging van waarheden, die soms aardig dicht bij een geestelijke waarheid ligt, omdat hij dank zij de

filosofische waarheid van zijn Meester en dank zij zijn eigen mystieke ervaringen, inderdaad bepaalde sleutelbegrippen heeft gevonden. Maar ze moeten dan beleefd worden zoals hij ze beleefd heeft. Als je ze alleen maar interpreteert volgens je eigen normen, zijn het alleen onwaarheden geworden.

zouden we niet zo langzaam maar zeker eindigen?

Met vertrouwen in de Kracht kan ik de waarheid van mijn incarnatie pas beleven.

Ben ik geïncarneerd, wat is mijn vorm van leven
 wat is mijn denken, heel mijn zijn? Wat is de zin van het streven,
 waaraan ik mij gewijd heb, ja bezat mij soms als aan een zware wijn.
 Wat ben ik? Hoe kan ik nog bouwen, wanneer ik slechts op ik vertrouw.
 Is eerder een erkennen van mijn eigen wezen
 de Kracht in mij waarop ik bouw? Die mij dan
 zonder angst en vreeze, vereent met alle Kracht die leeft.
 Zodat mijn wezen plots in alles een eigen inhoud weer hervonden heeft.
 En dan kan ik, met waar vertrouwen
 de zin van het leven wel verstaan.
 Het is een weg, om zó 't beseft mij op te bouwen
 waardoor ik verder voort kan gaan.
 En komt een incarnatie nogmaals,
 ik zal een ander, beter zijn.
 IK zal het weten, beter leven,
 ik zal mijzelf meer waarheid geven
 omdat ik niet meer in 't bedrog
 mijzelve, groot wil zijn.
 En wordt het zo tesaam genomen, dan voel ik rond mij
 alle Kracht en wordt het cosmisch waar bewustzijn
 soms grenzend aan mijn zijn gebracht tot klinken
 dat mij wordt gevoelen omdat mijn wezen niet verstaat.
 Maar een gevoelen, dat in mij een vreugde en vrijheid achterlaat
 waardoor ik altijd voort kan streven en altijd verder voort kan gaan
 tot 't ogenblik dat grenzend tussen mij en waarheid niet meer zijn,
 niet meer bestaan.

-.-.-.-

Zo, ik dacht dat dit wel aardig was. Voordragen is de kunst om een gevoel zodanig uit te drukken, dat een ander denkt, dat het een gedicht is. Hartelijk dank voor uw aandacht, uw vragen, het gezellige over- en weerspel ook. Een volgend keer misschien nog beter. Als ik er niet ben dan is er wel een ander. In ieder geval wens ik u een zomer toe, die een klein beetje aan uw verwachtingen tegemoet komt. Veel kracht in uzelf, wat vreugde in uw beleven. Zodat u sterker zult zijn, wanneer we elkaar een volgend keer weer ontmoeten. goede avond.